

φιδάρω

φιδάρω, ρ. [<φίδι + κατάλ. -άρω], (στη νεοαργκό) ελίσσομαι: «όταν παίρνει το τιμόνι στα χέρια του, χαίρεται να φιδάρει ανάμεσα απ' τ' άλλα αυτοκίνητα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας